

THƠ ĐẶNG THỊ QUẾ PHƯỢNG

Thơ Đặng Thị Quế Phượng
bìa và phụ bản:
Đặng Thị Quế Phượng
vào tập: Phan Ni Tân (ND)
trình bày và ấn loát:
VIDI-Druckeret und Verlagsgesellschaft mbH
tại Đức - 1991

Vào Tập

Đặng Thị Quế Phượng làm thơ lúc 16 tuổi. Sinh hoạt với các bạn văn nghệ không tên, đồng trang lứa, rất thân tình, một thời ở quê nhà. Dù vậy, cho đến những năm gần đây, qua những lần xuất hiện trên tạp chí *Làng Văn*, cũng như rải rác trên các tạp chí văn nghệ ở hải ngoại, thơ Đặng Thị Quế Phượng mới thực sự đi vào tâm hồn những người thưởng ngoạn thơ văn Việt Nam.

Kể từ năm 1985, sau mười năm lưu vong trên đất khách, sinh hoạt văn học nữ giới đột ngột khởi sắc, đầy hứa hẹn, góp phần tạo thành một sự tiếp nối hai mươi năm văn học miền nam. Riêng ở đây, dòng thi ca Việt Nam hải ngoại, những thi phẩm của những cây bút nữ trước và sau 75 lần lượt xuất hiện phải kể *Cát Vàng* (1985) của Vi Khuê, *Thơ Hiện* (1986) của Như Chi, *Yêu Em – Mùa Xuân* (1988) của Trịnh Gia Mỹ, *Thơ Trần Sa* (1989) của Trần Sa, *Trường Ca Lời Mẹ Ru* (1990) của Trương Anh Thụy, *Buồn Xưa Bây Giờ* (1990) của Thụy Khanh... và bây giờ là *Thơ* của Đặng Thị Quế Phượng.

Đặng Thị Quế Phượng rẫy yêu thơ, trọng thơ, ở cùng thơ và thích làm thơ, dù không nhiều. Đó là Đặng Thị Quế Phượng của những tháng ngày lặng lẽ thu mình bên dòng sông Meuse, vương quốc Bỉ, phá hồn mình vào thơ, ghi lại một kỷ niệm, kể về một giấc mơ thật đẹp và buồn. Đặng Thị Quế Phượng trước tâm cảnh của bờ cõi riêng tây, coi thơ như niềm trú ẩn êm đềm, thơ mộng nhất trong cuộc đời xa xứ.

Qua thơ Đặng Thị Quế Phượng chúng ta như thấy lại một góc quê nhà. Những con đường thành phố, những công viên ướt xanh, những cơn mưa chiều, những quán cà phê khu đại học Minh Mạng, những con đường mát bóng me xanh, những chỗ ngồi dưới nắng yếu điệu, yêu kiều... Đó là hình ảnh quen thuộc của Sài Gòn năm xưa, nơi người thơ được sinh ra và trở về sống tại đó kể từ sau 75, đến ngày bỏ nước mà đi (1983). Cũng một góc quê nhà, nhưng rõ nét hơn, sâu lắng hơn, tha thiết hơn, là thị trấn miền núi Ban-Mê-Thuộc: heo hút, sương mù bụi đỏ. Đặng Thị Quế Phượng đã từng sống một thời gian dài trên cao nguyên buồn muôn thuở này. Gắn bó, tận tình với con người và thiên nhiên nơi đây, nên khi xa thì lòng đầy lo lắng, hồi han, nhớ thương chất ngất. Ngay cả khi ngồi bình yên trong một góc Liège, phố nhỏ, người đông, trước mặt là những chuyến tàu, những

dòng sông và mùa xuân bâng khuâng về...niềm thương nỗi nhớ về con người và miền đất kia vẫn bàng bạc trong tập thơ đầu tay của người thơ họ Đặng.

Hơn hai mươi năm xa cách tưởng chừng không bao giờ gặp gỡ nhau, không ngờ tôi còn có ngày may mắn gặp lại Phượng nơi quê người.Đặng Thị Quế Phượng đã tìm lại con đường rong chơi vào cõi thơ thênh thang, đầy mây trắng. Nếu tất cả những hình tượng đẹp đẽ và thơ mộng nhất, mộng lung nhất khởi đi từ sự mất mát, u hoài thì trong hiện tại Đặng Thị Quế Phượng khoác cho mình một phong thái tiêu tao, và đôi khi lãng tử, cười cợt hồn nhiên khi bản thân mình đang trầm luân trong dòng dẫu bể.

Sau hết, với Phượng, thơ không nhằm rao truyền một ngôn ngữ to tát nào.Đặng Thị Quế Phượng làm thơ chỉ để nói lên những điều ấp ủ, khát khao, ghi chép lại nỗi niềm, gửi gắm lời tâm sự đến cùng người thân, đến bạn bè, đến những người đồng hương đang lưu vong ở quanh đây, hay nơi xa, nơi quê nhà.

Từ khởi điểm là trái tim xao động, Đặng Thị Quế Phượng đã mang lại cho thi ca Việt Nam một tiếng thơ mà tôi yêu mến.

Phan Ni Tấn (N.D)

Của riêng còn lại chút này làm tin
Nguyễn Du

Thơ

yêu người không biết để đâu
phủ trong mây vận thơ sầu rồi thôi

Mộng

đêm qua có một vần thơ
về trong cõi mộng bơ phờ của em

Sinh Nhật

21

lắm khi ta cũng chán đời
muốn chơi cho thỏa tới bờ tử sinh
e rằng trái đất giạt mình
cho nên ta chỉ làm tỉnh mà cười

22

có lẽ đời ta tàn héo mắt
nhưng mà nghĩ lại cóc cần tươi
bởi tươi cho lắm rồi cũng héo
héo tươi tươi héo như là một
tất cả không qua nửa nụ cười

23

ta giấu trong tim chút lửa hồng
dịu dàng sưởi ấm những thu đông
một mai đời có khi giông bão
ngàn tia lửa nhỏ vẫn long lanh

24

giữ sạch trong ta nỗi chán chường
chợt nghe chan chứa những tình thương
khổ đau cũng nhẹ như sương khói
thơm mãi trong hồn một chút hương

Và Bây Giờ

ngày theo với tháng đi đâu hết
còn mãi trong ta một cõi mơ
tháng năm dù có bơ phờ
thả đôi cánh mỏng làm thơ tặng đời

Tịch Mịch

có một cái gì
đang đợi chờ ta
trong vẻ thình lặng
của buổi chiều tà

có một cái gì
trong bóng sương sa
vô cùng hiu hắt
như thể hồn ma

có một cái gì
bao la chất ngất
dường như không phải
là trời hay đất

có phải hay chẳng
thiên thu phơ phất

Nàng

nàng là sợi khói thuốc
trong những sớm mù sương
cho ta chút hơi hương

âm qua mùa giá buốt

Mọi Ban Mê Thuật

đôi nguyên một gánh phù hoa
chắc gì với được nửa tà áo em
chợ đời cứ thử tìm xem
vàng thau lẫn lộn biết em mặt nào
chẳng cần phân biệt xôn xao
thản nhiên em đã núi cao mà về

Đạp Thanh

Hạnh

giành chi hai chữ tài hoa
đạp diu tai họa uổng đời xuân xanh

Huê

bâng khuâng bông cỏ dại
nở tím trong chiều phai
xương lạnh buồn quan tài

Thầy Nguyễn Đăng Đĩnh

chiều nay còn sợi khói này
tài hoa còn chút hương bay tặng đời

Và Ta

người đã ngủ yên rồi
ngàn năm ở trên đời
mình ta đang bơi lội
lãng xãng trong bể đời

Dụ Khi

tui đã bảo các người
để yên cho tui thờ
có gì đâu mà sợ
tui chỉ là mọi rợ

Tẩu Hỏa Nhập Ma

Hoàng Dung

ra chiêu quá đổi tài tình

nửa hư nửa thực nửa hình như không
có bao nhiêu sợi tơ lòng
cũng tiêu trong điệu xoay vòng của em

A Tử

thông minh bướng bỉnh ngang tàng
đoạn trường số chiếm một hàng mà chơi

A Châu

em về hỏi lại trời xanh
tại sao không ghét mà đành bỏ nhau

Triệu Minh

cả đất trời xôn xao
dưới đường gươm em dạo
cả đời ta lao đao

Nhạc Linh San

tình như là nhát dao
đâm từ trước ra sau
phải chi mà chết được
cũng đỡ phiền lòng nhau

Alisa

ta có cuộc tình khá dễ thương
nhưng ta chẳng khoái vấn rồi vương
hồn như sợi khói tan nhè nhẹ
trong tiếng đàn êm thoáng đoạn trường

Mùa Xuân

khi trở lại thăm nàng
những dây đàn đa cảm
vẫn rung lên rộn ràng
lòng ta xuân mới sang

Những Lần Ly Biệt

Ở Đà Lạt

đầm đìa ôi những sợi mưa
theo nhau buồn bã rơi bừa chia ly
xa xôi còn nói năng gì
trông ra bốn phía sầu ghi ngập đời

Ở Sài Gòn

lòng ta sao chợt nhớ
từ lúc người chưa đi
thấy trong hơi khói thuốc
một thoáng hương chia ly

Ở Ban Mê Thuật

về trong mưa bụi bay bay
trông hoa cúc nở nhớ ngày tiễn đưa
xanh xao mộng mị chưa vừa
bâng khuâng đứng tựa hiên mưa nhớ người

Ở Liège

chiều Liège tuyết rơi nhàu
chẳng mong gì gặp lại nhau cuối trời

Kinh Nghiệm

dù cho tuyết trắng rơi nhàu
cũng không sao lạnh hơn màu biệt ly

Phượng

hoa kia rũ xuống không lời oán
sao đám ve sầu mãi tiếc than

Và Juliet

ngủ thêm một giấc mơ màng
đợi người trong mộng về mang xuống mồ

Mai

mai gầy sao vẫn nở
đợi nhau tới bao giờ

Và Ca Dao

ầu ơ ... ú ớ ậm ờ ...
ngàn trùng xa cách ai chờ đợi ai

Tri Túc

ngìn trùng tuy đã cách xa
trời xanh mây trắng vẫn là của nhau

Tri Nhàn

sáng ra ngồi với chung trà
trong gùi mới nở một hoa dại vàng
hiếu ngoài ai đốt cọng nhang
vài ba sợi khói mơ màng tỏa hương
bao nhiêu là nỗi đoạn trường
thoáng nhiên thành một đám sương ven trời

Sư Phụ

người đâu chẳng thấy vân mông
trời mưa nước ngập mênh mông sân chùa

Giải Thích

cần khôn bí hiểm khôn lường
hiếu sao thì hiếu vô thường mà em

Giải Thoát

nỗi đau từ đó tan thành lệ
nhỏ xuống cho đời những giọt thương

Bồ Đề Đạt Ma

thưa này ông bụi đời
hãy dắt tui đi chơi
bỏ ghét cái cõi đời
đừng để tui khơi khơi
giữ lều láo đất trời

Sonate 14 Của Beethoven

ẩn trong những giọt đàn
đâu màu trắng lang thang
trên những phím mơ màng
uẩn khúc nào chưa tan

Và Hoa Thục Quỳ

hoa khô cắm giữa khuya tàn
nửa bài trắng úa trên đàn đứt dây

Càn Thát Bà

có một cõi âm thanh
trôi về đâu biên biệt
ta đi tìm mãi miết
càng tìm càng ngu thiệt

Một Phên Từ Giã

cao đẳng mỹ thuật
giã từ sách vở thầy cô
ngày xanh như ngọc cơ hồ tím đi

người yêu

hôn nhau một cái bơ phờ
mối tình hữu thi bây giờ vô chung
yêu trong cách trở vây trùng
là gieo sai vận mịt mùng cõi thơ

nghệ thuật

giã từ cõi mộng la đà
về trong hie6.n tại thấy ta lạ đời
giã từ ba cái cuộc chơi
về trong cõi thực thấy đời ngu ngơ

Còn Lại Một Mình

ra ngồi quán uống lai rai
vài ly đậm nhạt mừng ai ... một mình

Rong Chơi

ngiênng nghiêng hoa rụng đầu ngày
sân chùa lắng tiếng sương bay bênh bông
hương trôi nhẹ nhẹ sắc không
hỏi ra ta vẫn nặng lòng trần gian

phố xưa rụng hết hoa vàng
tả tơi rụng hết hai hàng cây suông
bước chân em có nghe buồn
lên non dỗi cánh hạc bay ngút ngàn

còn ta hoài kiếp lang thang
thiên thu dần bước hoang đàng rong chơi

Trở Về Ban Mê Thuật

mai kia buồn cũng phù vân
ta về trên núi băng khuâng phím đàn
đông tàn xuân hết hạ sang
lá khô cũng chờ thu vàng mà đi
mình ta ôm hết xuân thì
chôn trong những lối từ bi của rừng

Trích Tiên

tai trời ách nước mênh mông
thả con thuyền nhỏ theo dòng mà chơi

Lý Thái Bạch

chẳng cần say mới thấy ra
cuộc đời không vượt vắn qua như thường

Nhớ Về Trích Địa

xưởng quốc doanh
giữa ngày chuột chạy lang thang
trời mưa nước dột tình tang điệu buồn
câu trời cho nước ngập luôn
một ngày tám tiếng thả xuồng chèo chơi !

đấu tranh
tranh nhau cái ghế cái bàn
tranh từ cây cải đến ngay cả chồng

chính trị
tứ bề gươm dáo nghi ngờ

thị phi xôi xả, bơ phờ thân em

kế toán tài vụ

số này cộng với số kia
trừ đi số nợ chia cho số này
nghĩa là lãi lỗ xưa nay
chỉ toàn những chuyện mây bay giữa đời
nghĩa nào ngoài một nghĩa chơi
số nào không chờ những lời hư không

Bài Tự Kiểm Cuối Năm

đôi khi tôi chẳng là tôi
tôi đi tôi nói tôi cười thân thơ
ở trong trái đất bơ phờ
tỉnh mà tôi vẫn cứ ngỡ tôi say
cõi đời ôi đẹp như ngây
sao tôi vẫn cứ ngồi đây mộng dài

Tan Sở

chiều nay trời đất buồn không nói
chỉ thấy muôn bề sương với sương

Vô Tích Sự

em đi em đứng em ngồi
em ăn em uống để rồi làm thơ

Franz Liszt

tiếng đàn rơi xuống mai sau
ngàn con hạc trắng bay mau về trời

Con Éch

ếch ngồi đáy giếng rồi em
trời tròn đất méo còn xem thấy gì

Con Rùa

ta vẫn sống như chơi
qua mấy cuộc đời đời
ta vẫn cứ bơi bơi
trong điên loạn đất trời

Con Trâu

đem đàn đi gầy tai trâu
hỏi sao mà chẳng ôm sầu tàn canh

Cái Bèo

nhiều năm sóng vỗ bèo trôi
hồn ta vẫn cứ như trời vẫn xanh

Nơi Nhà Hạnh

bóng ai trắng xóa vườn sương lạnh
trong buổi chiều ngưng điệu gió đàn
hồn ai bên núi thênh thang dạo
phơ phất còn nghe nhịp dã man
người đâu không thấy về hương khói
yêu dấu hồ quên mộ cỏ vàng

49 Đình Tiên Hoàng Ban Mê Thuật

có một ô kính nhỏ
đã khép lại từ lâu
sương mù đang nhều đọng
từng giọt lạnh âu sầu

có bụi hoa hồng trắng
dưới bờ hiên hờ hững
mới nở màu tuyết băng
vội chìm trong thỉnh lặng

có tiếng đàn ngân dài
trong sương chiều đang phai
mang mối sầu man dại
về gậm nhấm hồn ai

Cô Bé Bán Diêm

ta có cái que diêm
để chờ ai đốt thuốc
sưởi ấm lại quả tim
cho hồn thôi giá buốt

phụ bản tranh Đặng Thị Quế Phương

Thư Gửi Ban Mê Thuật

(Phan Ni Tấn phổ nhạc/ Ngọc Huy hát)

tôi muốn hỏi một người đang ở núi
có bao giờ nghe gió thổi gì không ?
tôi muốn biết đất trong vườn hoa dại
vừa nở được thêm mây bụi hồng

tôi muốn biết những hoa thực qùy hoa cánh bướm
có tươi vàng rực rỡ ở trong sương ?
và rất nhiều hoa cỏ dại ở bên đường
vẫn âm thầm đua nở khắp đồi nương ?

tôi muốn hỏi những dãy đồi thỉnh lặng
mộng mơ gì sau những lớp mù giăng ?
tôi muốn biết những hoa cà phê màu trắng
có thoát hồn trong vắng vắng những đêm trăng ?

những người xưa cũ đi đâu đó
có bao giờ thoáng nhớ đến ai không ?
những hôm bão rớt mưa to nhỏ ?
mưa có làm xanh những má hồng ?

tôi vẫn nhớ chỗ người yêu tôi ngủ
trên đồi cao cỏ mọc rất thông dong
tôi muốn hỏi những con đường đất đỏ
ngõ lên trời chẳng biết có gần không ?

Về Ban Mê Thuật

Phụng dục

ta gầy như chiếc bóng
sau những ngày long đong

trở về như là mộng
giữa núi rừng thông dong

một thoáng mưa không không
rơi đều lên cây lá
như là lệ mênh mộng
vì ta mà đau lòng

qua rừng cà phê
ta là chiếc lá xanh
của núi rừng cô quạnh
đã vô tình rơi nhanh
xuống mộng đời tan tành

Thăm Mộ Hạnh

hãy là bóng trắng xanh
gieo buồn vào cung phím
tiếng nào cũng vô thanh
như là bóng trắng xanh

Đạo Sư

nhận ra đời đạo vô sai biệt
đường dài thăm thẳm một mình đi

Đạo Chích

rình trong trái đất bợ phờ
vài ba cái chữ rình về rập thơ

Ham Chơi

thong dong dạo khắp luân hồi
vòng vo tam quốc mãi rồi cũng xong

Xuân Ban Mê Thuật

những dây đàn lục huyền
không dung mà rộn rã
dịu dàng rồi băng khuâng

trong hương xuân êm ả

gỗ lạnh trên thân đàn
không dung thổi buồn bã
âm thanh nghe thật lạ
êm đềm lẫn thiết tha

những cành khô ủ rũ
chợt tươi mạch nhựa tràn
trên những lá cao su
óng ả sẵn nâu vàng

và rất ư dịu dàng
chùng như là ru ngủ
cả đất trời mang mang
hoa cà phê nở tràn

cả hồn xuân rung động
trong cánh bay nhíp nhàng
của loài ong lãng mạn
rắc hương lừng không gian

Lạc Loài

tim về một cõi nào riêng
may ra còn chút thanh yên cuối cùng
vậy mà trong cõi nào chung
vẫn là ta của cô cùng tịch liêu

Rút Lui

dù sao rồi cũng một lần
rút lui khỏi cuộc phù vân ồn ào
ta về gác kiếm vùi đao
thong dong mà vẫY tay chào thị phi
hoa nghiêm lần dở qua thì
hồn hoang rộng mở ôm ghi vô biên

Xuân Liège

anh yêu !
anh đang ở đâu
góc nào trên địa cầu ?

bờ nào của đại dương ?
đại dương nào trong các đại dương ?
sáng nay, để mở đầu cho một ngày,
có bàn tay nào ngoan hiền
đã pha cho anh một tách cà phê ?
một tách cà phê mở đầu ngày của anh

còn khi nào trong đời anh
anh tự hỏi một điều chi về em
ngày của con bé hoang đàng ở đây,
bây giờ là thứ bảy
giữa phố xá đông người
sau khi đi xem một cuộc triển lãm tranh
của một họa sĩ chưa thành danh
em đang ngồi một mình trong quán cà phê
cô hàng cà phê vừa đặt một đĩa nhạc Chopin
tiếng đàn làm em nhớ anh
và nắng yêu kiều, yếu điệu ngoài kia
cũng làm em nhớ anh
nhớ những ngày xuân Sài Gòn
nhớ chỗ ngồi dưới bóng me xanh
và nhớ những ly nước chanh

trong không khí dường như có mật ngọt của loài ong
ngọt một cách dịu dàng
và long lanh, đầy mong manh
một cái mong manh làm em nín thở
ai mới vừa châm thuốc hút ...
thoáng đâu đó có mùi hương tưởng tượng
hương gì ? anh biết không ?
trong không khí và trong nắng hôm nay
có hương hoa cà phê của ngày xưa
(ôi rừng hoa cà phê ! những rừng hoa cà phê
yêu dấu của em, chắc bây giờ vẫn âm thầm nở hoa,
dù vắng em !)
giờ này, nơi đó, còn ai nhớ tới em ?
còn ai hái hoa cà phê gửi cho em qua đường bưu điện
Ban mê thuật - Saigon
như một nhỏ bạn hiền ngày xưa
hết rồi anh ạ ! cô nhỏ đã đi lấy chồng
đã trôi tuột mất, khỏi dòng đời em
nào ai còn ngông ngông sống trở lại đời học trò
để rồi sáng nay, trong quán cà phê sinh viên,
em lại ngồi đó thơ thân, thông dong
thông dong như thể được sinh ra để mà thông dong
như một người chưa từng biết chi là oan nghiệt

như một người chưa từng sống qua
những tương phùng và ly biệt
như một người ngoài cuộc
ngoài tất cả mọi số mệnh
ngoài tất cả những thân phận
anh có hình dung thấy gì không ?
Liège phố nhỏ người đông
những chuyến tàu những dòng sông
tất cả đều trôi đi, như tình ta trôi đi
những chuyến xe lăn đi
những nhịp bước đi đi đi
đi về muôn nẻo
như sáng nay, trước ngôi quán này,
bao nhiêu người nữa sẽ qua đi
như những bóng chim bay
như những chiếc lá mùa xuân năm nay
trong cái nay của nó đã chứa sẵn một cái gì xưa,
và sẽ xưa
xưa như những chuyện kể của em
chẳng ai buồn nghe, ngoài ly cà phê
tuy nhiên ! em vẫn biết
em chưa phải là một con bé lẩn thẩn nhất trần gian
không tin, anh thử hỏi cái ghế, cái bàn, cái ly,
cái tách ở đây mà xem
anh ạ ! em biết nếu có anh ở đây bây giờ,
anh sẽ hỏi ngay
vì nếu không là anh, thì là ai
trong số bao nhiêu người đã vào và ra
bao nhiêu số mệnh đã ra và vào cái quán này
có ai từng tự hỏi
về số mệnh của cái ghế và ly tách
số mệnh của những chứng nhân
chứng nhân của các số mệnh

anh nhìn xem, qua lớp kính này
bao nhiêu mùa thu đã trôi đi
bao nhiêu mưa nắng đã thay nhau đổi màu
trên hè phố
và những giọt đàn kia,
bao nhiêu lần đã đệm cho các bông tuyết mù đông
những điệu múa dịu dàng
(dịu dàng đến phủ phàng)
để rồi sáng nay, cũng trong tiếng đệm nhẹ nhàng đó
mùa xuân băng khuâng về,
nhịp bước mỏng mảnh, phù du
phù du như bao nhiêu nỗi đời dâu bể

phù du như bao nhiêu câu chuyện kể
của bao nhiêu người trước và sau em
thỉnh thoảng , một buổi sáng với nắng long lanh
một vẻ chi tan vỡ
hay đôi khi một chiều mưa với phai nhòa bôi xóa
cũng cùng cô hàng cà phê
cũng chiếc quày gỗ nâu
bình hoa hồng trắng
và những đĩa nhạc Chopin, Bach ...
ly cà phê thâm lặng uống trên môi của bao người
bao nhiêu vui khổ, tương phùng, ly biệt
hy vọng, chán chường, sinh diệt
sáng nay lại uống từ môi em
một nỗi buồn thông dong
mùa xuân Liège ngoài kia như có mà như không

Tối Hậu Thư

gởi nhau một chút hơi tàn
nhưng đừng trút vội trần gian sẽ buồn

Xuất Giá

thư từ , khăn gói , mẹ cha
đằm đìa thu xếp rõ ra nặng lòng

Tòng Phu

cũng bờ cũng bến cũng dòng sông
có điều chẳng biết đục trong lẽ nào
theo người như chuyện chiêm bao
một hồn mây khói lẫn vào trong sương
còn ai đổi được con đường ta đi ?

Tề Gia

pha trà, úi áo, cắm hoa
nấu cơm đi chợ vào ra có người
cuối tuần tương đậu rau tươi
trong tuần ăn miết rau tươi cuối tuần !

Tư Gia

lầu gì xây mãi trên cao
trông đâu có thể ra vào đưng mây
dưới kia sông nước vui đây
chiều chiều đâu biết ta đây nhớ nhà

Nhắn Tin

Bích Nga, Thu Hiệp, Kim Hồng
bạn xưa giờ đã theo chồng về đâu
ở đây tuyết lạnh mưa nhàu
nhiều khi cũng bạc mấy màu thời gian
riêng ta vẫn sống mơ màng
hồn xanh mở để hàng hàng mây qua
bạn xưa còn nhớ đến ta
chuyện đời xin cứ kể ra mấy dòng
để ta đợi buổi nắng hồng
viết lên điều giấy thả rong về trời
chịu không thì cũng mấy lời
nhắn nhe bạn cũ đọc chơi vậy mà

Tâm Khúc

bỗng dưng nằm bệnh mười hôm
trái tim quờ quạng chấp chờn vẫn vơ
trần gian chấp chới bơ phờ
mệnh mỏng giả tướng mờ mờ sắc không

Bệnh Tình Khúc

hoa lan rồi tới hoa hồng
trà thơm trái chín kẹo nồng tặng ta
thuốc men la liệt trong nhà
than ôi bếp lửa vẫn là lạnh tanh
không cơm không cháo không canh
em ơi rán sống cho anh được nhờ

Tư Khúc

nhớ xưa có kẻ ôm đàn
ngày ta đau yếu lang thang tới nhà

thì thắm một khúc du ca
" người yêu tôi bệnh " hát ra rõ mùi

Sương Khúc

sông Meuse vốn trắng một dòng
bên kia sương vẽ nửa vòng trắng luôn
bò cừu cây cỏ chim muông
đôi nhà cha mẹ ngó tuông như không

Hình Như

một hôm trông lịch thần thờ
hình như ta đã làm thơ đời mình

(nhạc phẩm TVBMT Phan Ni Tấn phổ)
Mục Lục